II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2020/3

av den 28 augusti 2019

om upprättande av en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([1]), särskilt artikel 15.6,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 ([2]), särskilt artikel 15.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 ([3]), särskilt artikel 15a, och

av följande skäl:

(1) Syftet med förordning (EU) nr 1380/2013 är att gradvis eliminera utkast inom unionens fisken genom att en landningsskyldighet införs för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar, och, i Medelhavet, även för fångster av arter för vilka en minsta storlek har fastställts.

(2) Enligt artikel 15.1 d i förordning (EU) nr 1380/2013 är landningsskyldigheten för demersala fisken i Medelhavet tillämplig senast från och med den 1 januari 2017 för de arter som definierar fisket och senast från och med den 1 januari 2019 för alla andra arter.

(3) Genom artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ges kommissionen befogenhet att genom delegerade akter anta utkastplaner för en period av högst tre år, vilken kan förlängas med ytterligare en period på totalt tre år, på grundval av gemensamma rekommendationer som tagits fram av medlemsstaterna i samråd med de berörda rådgivande nämnderna. Utkastplanerna får innehålla de specifikationer som avses i artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013, inbegripet fastställandet av minsta referensstorlekar för bevarande.

([1]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) EUT L 198, 25.7.2019, s. 105.
([3]) EUT L 409, 30.12.2006, s. 11.

(4) Genom artikel 15a i förordning (EG) nr 1967/2006 och artikel 15.2 i förordning (EU) 2019/1241 ges kommissionen befogenhet att, med avseende på att anta utkastplaner och för arter som omfattas av landningsskyldigheten, fastställa en minsta referensstorlek för bevarande i syfte att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer. Enligt dessa artiklar får den minsta referensstorleken för bevarande, när så är lämpligt, avvika från de storlekar som fastställs i bilaga III till den förordningen och, efter ikraftträdandet av artikel 32 i förordning (EU) 2019/1241, från de storlekar som fastställs i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241.

(5) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 ([4]) fastställdes en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i Italiens territorialvatten från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2019, på grundval av en rekommendation som lämnats in av Italien.

(6) Italien har, i egenskap av enda medlemsstat med ett direkt förvaltningsintresse i fisket efter venusmusslor (*Venus* spp.) i Italiens territorialvatten i AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18, överlämnat, i enlighet med förfarandet i artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013, en ny gemensam rekommendation om en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) till kommissionen, efter samråd med den rådgivande nämnden för Medelhavet (Medac).

(7) Den nya gemensamma rekommendation som Italien lämnat in granskades av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) vid en plenarsession den 1–5 juli 2019 ([5]).

(8) I den nya gemensamma rekommendationen föreslås tillämpning av ett undantag grundat på hög överlevnadsgrad för venusmusslor (*Venus* spp.) i fiske som utförs med hydrauliska skrapredskap i Italiens territorialvatten i AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18. Medlemsstaten lade fram vetenskapliga belägg för en hög överlevnadsgrad vid utkast av venusmusslor (*Venus* spp.) i det fisket, och den överlämnade också ett vetenskapligt övervakningsprogram. Beläggen lämnades in till STECF, som drog slutsatsen att överlevnadsgraden vid utkast förväntas bli betydande. STECF drog också slutsatsen att det föreslagna vetenskapliga övervakningsprogrammet borde tillhandahålla tillförlitliga data och information för att möjliggöra en utvärdering av utkastplanens effekter. Mot bakgrund av den bedömningen är det lämpligt att ta med undantaget i den här förordningen för en period på tre år.

(9) I den nya gemensamma rekommendationen föreslås vidare att den minskade minsta referensstorlek för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 genom undantag från bilaga III till rådets förordning (EG) nr 1967/2006 bör fortsätta att gälla. STECF noterade att den minskade minsta referensstorleken för bevarande fortfarande är större än den fastställda storleken vid könsmognad och att det inte finns några belägg för att minskningen av den minsta referensstorleken för bevarande har haft en negativ inverkan på beståndet. STECF drog slutsatsen att begäran om en fortsatt tillämpning av den minskade minsta referensstorleken för bevarande verkade rimlig. STECF drog dock även slutsatsen att de tidigare och de förväntade framtida effekterna av den minskade minimistorleken på nyttjandegrader och beståndets biomassa inte kan bedömas fullt ut. Det skulle därför behövas ytterligare studier och data om dessa effekter. Förordning (EU) 2019/1241, vars bilaga IX innehåller regionala tekniska åtgärder för Medelhavet, trädde i kraft först den 14 augusti 2019 och innehåller inga övergångsbestämmelser om förfarandet för antagande av delegerade akter om ändring av sådana regionala tekniska åtgärder. Den gemensamma rekommendationen lämnades in av Italien och bedömdes av STECF före ikraftträdandet av förordning (EU) 2019/1241, och den innehåller därför ingen hänvisning till förordning (EU) 2019/1241. Mot bakgrund av dessa exceptionella omständigheter anser dock kommissionen att det på grundval av de uppgifter som den i nuläget har tillgång till genom den gemensamma rekommendationen och STECF:s bedömning inte finns något som tyder på att den minskade minsta referensstorleken för bevarande som föreslagits inte skulle uppfylla de krav som fastställts för tekniska åtgärder i artikel 15 i förordning (EU) 2019/1241. Mot bakgrund av ovanstående slutsatser är det lämpligt att bevilja det begärda undantaget för endast ett år.

([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 av den 13 oktober 2016 om upprättande av en utkastplan för *Venus* spp. i Italiens territorialvatten (EUT L 352, 23.12.2016, s. 48).

([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/plen1902

(10) De åtgärder som föreslås i den gemensamma rekommendationen är förenliga med artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(11) För att säkerställa lämplig kontroll av genomförandet av landningsskyldigheten bör medlemsstaten upprätta en förteckning över fartyg som omfattas av den här förordningen.

(12) Eftersom åtgärderna i denna förordning direkt påverkar den ekonomiska verksamhet som är knuten till fiske och till unionsfartygens planering av fiskeåret, bör den träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

(13) Den bör tillämpas från och med den 1 januari 2020 för en period på tre år. Tillämpningen av en minskad minsta referensstorlek för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) på 22 mm bör begränsas till ett år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs närmare bestämmelser för genomförandet av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för fisket efter venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten.

2. Denna förordning ska tillämpas på Italiens territorialvatten i AKFM:s (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) geografiska delområden 9, 10, 17 och 18 såsom dessa definieras i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 ([6]).

Artikel 2

Undantag grundat på överlevnadsgrad för venusmusslor (*Venus* spp.)

1. Det undantag grundat på överlevnadsgrad som avses i artikel 15.4 b i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas i Italiens territorialvatten i AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18 på fångster med hydrauliska skrapredskap av venusmusslor (*Venus* spp.) under den minsta referensstorleken för bevarande.

2. Vid utkast av venusmusslor (*Venus* spp.) som fångats i de fall som avses i punkt 1 ska venusmusslorna (*Venus* spp.) omedelbart släppas tillbaka.

Artikel 3

Minsta referensstorlek för bevarande

1. Genom undantag från den minsta referensstorlek för bevarande som fastställs i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241 ska den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i Italiens territorialvatten i AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18 vara en total längd på 22 mm.

2. Mätningen av storleken på venusmusslor (*Venus* spp.) ska göras i enlighet med bilaga IV till förordning (EU) 2019/1241.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).

Artikel 4

Förteckning över fartyg

Medlemsstatens myndigheter ska, senast den 31 december 2019 och genom användning av unionens säkra webbplats för fiskerikontroll, förelägga kommissionen en förteckning över alla fartyg som har tillstånd att fiska efter venusmusslor (*Venus* spp.) med hydrauliska skrapredskap i Italiens territorialvatten i AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18. Medlemsstatens myndigheter ska hålla denna förteckning ständigt uppdaterad.

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2022.

Artikel 3 ska dock tillämpas till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 28 augusti 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande